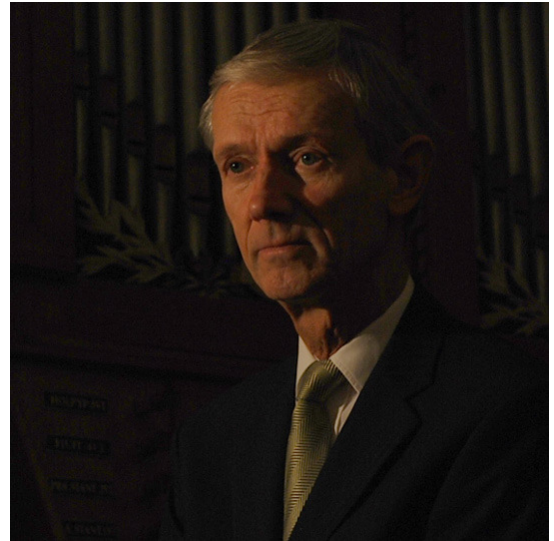

Herman van Vliet begon zijn carrière als organist meer dan 50 jaar geleden. Een carrière die gerust een levenswerk genoemd mag worden.

Al van kinds af aan was hij geboeid door het orgel en door orgelmuziek, daarin gestimuleerd door het bijwonen van concerten van Feike Asma en Jeanne Demessieux.

Zijn eerste lessen kreeg hij van Wim van der Panne en vervolgens aan het Utrechts Conservatorium bij Stoffel van Viegen, Cor Kee en Willem Mudde. Toen hij op zijn 24e zijn einddiploma solospel had behaald, besloot hij zich verder te ontwikkelen in zowel de barokke als de romantische uitvoeringspraktijk.

Hij was kerkorganist in Bodegraven, Oudewater, Woerden en van de St. Joriskerk in Amersfoort.

Naast zijn werk als kerkorganist heeft Herman van Vliet er altijd een levendige concertpraktijk op nagehouden. In zijn concertprogramma's combineert hij veelal bekend en onbekend repertoire, een direct gevolg van zijn grote liefhebberij: speuren naar onbekende en zelden uitgevoerde orgelmuziek. In antiquariaten en archieven trof hij bladmuziek aan van componisten als Edouard Batiste, Alexandre Cellier, Louis Thiele en Karl Hoyer. Ook minder bekend repertoire van Nederlandse componisten als Bernard Zweers en Johannes Gijsbertus Bastiaans wist hij aan de vergetelheid te ontrukken. Aan deze laatste componist wijdde hij in de jaren tachtig een complete opname.

Hoe breed zijn interesses ook zijn, Van Vliets hart ligt vooral bij romantisch repertoire.

In 1983 en 1987 voerde hij de 10 orgelsymfonieën van Widor integraal uit op grote Nederlandse orgels, de zogeheten 'Widoriade'. De concertcyclus werd afgesloten met een reeks van cd-opnames op Franse Cavaillé-Coll-orgels. Van Vliets verdiensten voor de Franse orgelmuziek zijn niet onopgemerkt gebleven: de Société Académique 'Arts Sciences, Lettres' te Parijs onderscheidde hem met drie medailles. In 2001 werd hij benoemd tot Ridder in de orde van Oranje Nassau.